

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadhatnák:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukes M., Oppelik A. «Általános Tudósító» hirdetői oszt. tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számíthatnak.

Nyilttér petítora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Zászló-avatás Légrádon.

Diszes és lélekemelő ünnepélynek volt színhelye m. hó 27-én Légrád. Ugyanis e napon ünnepelte az önk. tűzoltó-egylet fennállásának 15 éves jubileumát s e napon avatta fel ünnepélyesen az emberbaráti adakozás útján szerzett gyönyörű díszzászlóját. E kettős ünnepélyre megjelent Csertán Károly Zala vármegye alispánja, Viasz Ferencz járási főszolgabíró, a környék intelligentiája és köznépe, tizennégy tarsegylet, u. m.: A-Domboru (12. zenekarral), Belezna (1), Csáktornya (2), Csurgó (3), Galambok (2), Kis-Bukovecz (10), Kottori (6), Kuzmínez (7), Letenye (21), Ludbreg (7), Mura-Keresztur (zenekar), Nagykanizsa (2), Perlak (6), Sormás (4), Zala-Egerszeg (1), a nagy-kanizsai hadastyán-egylet zenekarral.

Hajnali 4 órakerül felharsant kürt-szó jelezte a nagy nap megérkezését, majd pedig utána a tűzoltó-zenekar ébresztője hirdette tovább az emberbaráti intézmény ünnepét. Kézzel 6 óra után a zenekarok induló hangja mellett érkeztek meg a vonattal érkező vidéki csapatok, majd pedig a horvátországi és utánuk a muraközi csapatok parancsnokuk vezetése alatt. Kilencz óra felé járt az idő, midőn sorakozás jelezte a két oldalt nemzeti karszalagos polgári rendezőkkel a Zrinyi- és Deák-utcákon át a Zrinyi-térre

a zárdá-iskola elé vonult a zászlóanya és koszorushölgyekért. Zászlóanya tisztelt gróf Orsich Róbertné Ő Méltósága helyett, — ki betegeskedése miatt személyesen nem jelenhetett meg. Krolec Emilia urnó töltötte be. Zászló- és koszorushölgyek névszerint: Riedl Blanka, Draskovics Jolán, Friedfeld Clementin, Szilvágyi Erzsike és Sarolta, Grünfeld Gizella, Kováts Irma és Lenke, Salamon Szidi, Andrások Jozseffa, Goldschmiedt Gizella, Czvetnic Katalin, Szabó Rozsi, Topolovecz Anna, Gérics Rozsi, Neusinger Etelke, Jancsej Juliska, Beniczek Katica, Budanez Terecz kisasszonyok; ezután Knorcz György, Hirschler Ödön, Borbély György, Starcsinszky György, Stern, Polesinszky Emil, Tóth Sándor, Dénes Jenő, Radicsek, Malek, Perényi, Sayer, Ujlaki, Varga, Potecz, Döring, Lisziák, Farkas tiszturaktól vezetve a díszmenettel a plébánia templomba vonultak, hol Gadó Mátyás plébános ünnepélyes istentiszteletet pontificált. A kóruson Horváth János kántor vezetése s a páczanővérek közreműködése mellett a gyermekek énekelt. Innen a menet a város-háza előtt felállított galylyal, virággal, zászlókkal díszített tribünhöz vonult. Zászlóanya, koszorushölgyek, kíséretük a tribünön, a csapatok a tribün előtt oszlopokban, köröskörül pedig a hallgatóság száza.

A nyugalom helyreálltával Gadó Mátyás elnök, után a kettős ünnepély egyikének nevezetességét röviden jelezte, a diszközgyűlést megnyitja s a szót átadja Majczen

Ferencz egyleti titkárnak. A titkár által előadott 15 éves múlt történetét a hallgatóság általános éjenzéssel fogadja; majd pedig Kováts Gyula parancsnok indítványára a közgyűlés Majczen Ferencz egyleti titkárnak a szép és szabatos előadásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz s vázlatának egész terjedelmében jegyzőkönyvileg való megőrkítését határozza.

Kézzel ezután felharsant a kürt és a zenekar s a Hymnusz hangjai mellett hozták a piros selyemből készült díszlobogót. Gadó Mátyás elnök a lobogót rövid beszéd kíséretében felavatja s átadja Kováts Gyula parancsnoknak. Parancsnok a lobogót átvevén, a zászlóanya helyettese ráúzi a zászlóanya remek kivitelű szalagját, majd pedig Riedl Blanka kisasszony lelkes beszéd kíséretében földiszíti a zászlót koszorúval. Parancsnok ezután lelkes szavakban emlékezik meg a humanizmus eme néma szimbólumáról, buzdítja a legénységet, hogy a zászlónak kötelességük most már dicsőséget szerezni. Lelekes beszédét a legénységhez intézett azon fogadással végzi, hogy e zászlóhoz mindig hívek legyenek, mire a legénység lelkesedéssel fogadta, hogy »hűek leszünk.« Majd pedig Haller Jenő elszavalja saját szerzeményű »Zászlószentelésre« cz. költeményét, mely a hallgatóság általános elismerésével találkozott.

Ezt követte az ünnepélyes szegbeverés. A titkár előhívására ez aktus a következő sorrendben tételt: 1. Ő cs. és kir. séfje

TÁRCZA.

Temető.

A mult soká kísértett, e rém;
De elhantolta az idő.
Mi vagy te mostan szomorú lény?
Bolyongó, néma temető.

Szíved legkedvesebb halottja
Az édes, büszke ifjuság;
A mult göröngyét arra ontja —
Oh, fel hogyan támasztanád!

És halva fekszik bus szívedbe,
A lángoló vágy, szerelem;
Többé nem várod már epedve
A lánykát nyári éjjelen.

Lelekednek a bevásáry se drága
És elrepült onnét a hit;
Reményeidnek száraz ága
Hullatja hervadt lombjait.

Dercsényi Tihamér.

Emlékezet.

Kristálypatak volt eddig lelkem árja,
Pajkos székessel, vígan folydogált.
Ezer virág borult suttogva rája,
A víz felett csapongó fecske szállt.

De felhő támadt . . . Vad villám cikázott,
Szemből fájó könyzáró fakadt.
Sötét köd ülte az egész világot . . .
Ugy éreztem, hogy szívem megszakad!

Elmult a vész . . . A kín, köny elviharzott,
De hova tűnt a kristálytisza ár?
Hőmpölygő hullám csapja át a partot,
Rajta a szél sikongva, sirva jár.

Mint a tenger, úgy zúg, dübörg az árja,
Hullámhegy támad, hal és ujra kél.
S a hullámok közt bukva és dobálva
Fel-feltűnik egy-egy virág, level.

Pásztor Arpád.

Tavaszi dal.

A Paul tomboló haragja lecsillapodott lassankint és csak néha-néha mondott egy szót. A leány egykedvűen, nyugodtan szedegette össze a ruháit s valami pajkos nótát dudogolt. A műterembe felhallatszott kívülről a kocsik robagása, s ahogy kinyitották az ablakot, hűvös tavaszi szellő csapott be.

A leány elkészült a csomagolással és megállott. Megállott egyenesen, maga elé nézve, s nem tudta, hogyan kezdje a bucsuzást.

Paul megértette, Irigyzatosan erőlködött, hogy elfojtsa a fájdalma kitérő jajszavát, de nem birt

a kétségbeesésével. Csak két szót mondott, de a hangjában benne volt a kétségbeesett, kinban vergődő lelkének minden panasza:

— Marie, Marie!

A leány összereszt. Egy pillanatig mintha habozott volna, de aztán dacosan vetette hátra szép szöke fejét és azt mondta.

— Hát beszéljünk okosan. Addig, amíg erőszakoskodtál, egy szót sem mondtam, de most mindent megmagyarázok, ha akarod.

Paul csak nézett reá komolyan, összeszorított ajkakkal s nem szólt semmit. A leány, mintha mentegetni akarta volna magát, megszólalt:

— Hát ne haragudj, Paul, ne haragudj reám. Lásd be, hogy ennek így kellett történnie.

A fiatal ember hallgatott, csak nézett a leányra, vádoló, sulyos pillantással. És a leányt elfogta valami kimondhatatlan szorongás, az előtt a bus szemrehányással teli, szomorúságos szempár előtt. Lesütötte a szemét és a lelkében határozatlan félelem, sejtelmes remegés keletkezett. Ugy érezte, hogy nem fog tudni megszabadulni ennek a szempárnak varázos hatásától, hogy el fogja az üldözni akárhová megy is, s eszébe jut-tatja, hogy csak erőszakkal tudta lenyűgözni a szerelmét, hogy nemcsak szeretett, hanem még most is ott van a szívében a szerelme . . .

Erőlködve, gyorsan beszélt, szinte siető kapkodással:

— Így nem lehet tovább élni, Paul. Szerények vagyunk mind a ketten. És a mit te keressz, az nem elég kettőnk számára. Ha magad maradsz, akkor kényelmesen megélhetsz. Eressz hát el, eressz . . .

József főherceg, (nevében Kováts Gyula parancsnok), 2. gr. Orsics Róbertné Ö Mellsósága (nevében Krolecz Emilia urnő), 3. Mellsóságos dr. gr. Jankovich László főispán (nev. Viosz Ferencz főszolgabíró), 4. Csertán Károly alispán, 5. gr. Orsics Róbert, 6. Viosz Ferencz főszolgabíró, 7. Hirschler Miksa lovag (nev. Hirschler Ödön), 8. Riedl Jenő, 9. Zalavármegyei tüzoltó-szövetség (nev. Knorczer György szövetségi elnök), 10. Légrádi tüzoltó-egylet (nev. Friedfeld Miksa alelnök), 11. Kováts Gyula parancsnok, 12. Róm. kath. egyház (nev. Gadó Mátvás plébános), 13. Ag. ev. gyülekezet (nev. Szilvágyi Gyula lelkes), 14. Izs. hitközség (nev. Goldschmidt Fülöp hitk. elnök), 15. Légrád város (Ljubits György bíró), 16. Olvasó-egylet (Draskovich Lajos elnök), 17. Polgári-egylet (Ljubits György elnök), 18. Friedfeld Henrik tiszteletbeli alparancsnok, 19. Goldschmidt József tiszteletbeli oszt.-parancsnok, 20. Mikler Győző th. titkár, 21. Alsó-Domborui tüzoltó-egylet, 22. Alsó-Lendvai tüzoltó-egylet (nev. Majczen Ferencz titkár), 23. Belezánai tüzoltó-egylet, 24. Csurgói tüzoltó-egylet, 25. Galamboki tüzoltó-egylet, 26. Kis-Bukovezi tüzoltó-egylet, 27. Koltorui tüzoltó-egylet, 28. Kuzmineczai tüzoltó-egylet, 29. Letenjei tüzoltó-egylet, 30. Ludbregi tüzoltó-egylet, 31. Mura-Kereszturi tüzoltó-egylet, 32. Perlaki tüzoltó-egylet, 33. Sormási tüzoltó-egylet, 34. Szigetvári tüzoltó-egylet (nev. Murkovics Ferencz alp.), 35. Zala-Egerszegi tüzoltó-egylet.

Az ünnepélyes szegheverés után Gadó Mátvás elnök Csertán Károly alispánnak, valamint az összes jelenvolt vendégközönségnek a szíves megjelenségéért köszönetet mondott s ezzel az ünnepélyt befejezettek nyilvánította. A menet, élén diszszálsóval, most ismét a Zrinyi-téren át a zárdá-iskola elé vonult, a hová a zászlóanya-helyettes és a koszorú hölgyek elkísértettek. Miután Kováts Gy. parancsnok a zászlóanya helyettesének és koszorú-hölgyeknek a szíves közreműködésükért köszönetet mondott, a menet visszatért az őrtanya udvarára, a hol azután szétszózlott.

Délben a »Zrinyi«-szállodában 40 teritékű diszzebéd volt, melynek során felköszöntöket mondtak: Csertán K. alispán a királyra, Knorczer György József főhercegre, mint a

tüzoltóság védnökére, Csertán K. a tüzoltói intézményre, dr. Gross Vilmos a zászlóanyára és annak helyettesére, Majczen Ferencz a főispánra, Haller Jenő az alispánra, alispán a jelenvolt horvátországi vendégekre és a testvéri egysége, Kováts Gy. Knorczer György szövetségi elnökre, Mikler Győző Viosz Ferencz főszolgabíróra, Viosz Ferencz a légrádi önk. tüzoltó-egyletre, Kováts Gyula a vendég tüzoltókra, Csertán alispán Majczen F. titkárra, Majczen F. a koszorú-hölgyekre, Haller J. Borbély Gy. parancsnokra és tanárra, Borbély György Kováts Gy., Murkovics F. és Majczen Ferenczre, mint tanítókra, Kováts Gy. a polgári rendezőkre stb.

D u. 3 órakor diszgyakorlat volt, mely szépen sikerült 4 órakor pedig az óriási menet zeneszóval kivonult a Dráva-ígelbe, hol késő éjjeli órákig folyt a táncz. A vendégek nagy része az esti órákban utazott el. Ezzel a valóban lélekemelő ünnepély véget ért.

Dráva és Mura szabályozás.

Tudva levő dolog, hogy a Drávanak és Murának hazánkban átfolyó része csak nagyon csekély mérvben van szabályozva, így nagyobb esőzések alkalmával a szomszédos birtokosok rendkívüli károsodásokat szenvednek.

Nem egy kisgazdának vitte el összes földjét a Dráva és a Mura úgy, hogy egyes kisgazdák tökéletesen koldusbotra jutottak.

Alsó-Domboru községet csak a közel multhban fenyegette a Dráva árja előtérrel, s ha gyors intézkedés nem történik s a védművek kellő időben el nem készíttetnek — ma már Alsó-Domboru községből a Dráva, árja lakó házakat is maga alá temette volna.

Perlak községnél a Dráva árja a megyei utat és községi épületeket fenyegeti az elsodrással.

Történtek eddig is kisebb mérvű szabályozások, melyek a miniszteriumban a vármegye főispánja, dr. gróf Jankovich László buzgó utánjárása után voltak keresztül vihettek, amikor is a miniszter Alsó-Domboru és Perlak községeket nagyobb segélyben részesítette a partvédelem költségénél, —

most azonban az eddiginél erélyesebb actió várható.

Vármegyénk főispánja, dr. gróf Jankovich László Ö méltósága, Balogh Sándor műszaki tanácsos, Kolbenschlag Béla, Kovács Rezső, Szmodits Győző és Viosz Ferencz főszolgabírák kíséretében Peltautól Légrádig a Dráva folyamot, Spielfeldtől Légrádig a Mura folyamot utazta be egy nagyobb csónakon, hogy tapasztalatai alapján jövőben a kellő intézkedéseket megtegye.

Öméltósága utját a járasok lakosságának nagy érdeklődése kísérte és az érdekeltek sokat várnak ez uttól.

Az utazás rendkívül érdekes, de veszélyes is. A Dráva néhol 4—5 ágra szakadva szigeteket alkot, hol emberi kéznek nyoma sem látszik. E szigetek elte rövid, mert egy-egy vízáradás tova ragadja a szigetet s azt ismét másutt rakja le.

Veszélyes az utazás, mert a víz a csónakot a vizimalmok fele sodorja, a másik pillanatban a hajó zátonyra jut, míg ismét a vízben levő fatuskó fenyegeti felfordítással a csónakot. A perlaki járásban a Drávan Szent-Máriánál a csónak zátonyra jutott és oly rázkódtatást szenvedett, hogy a csónakban ülők a legnagyobb életveszélyben forogtak Szerencsére a csónakban ülők megtartották lélekjelvénüket s így komolyabb baj nem történt.

A Murán a lársaságot hosszantartó zápor lepte meg, s besötétedvén, a legnagyobb életveszélyben érkezett a lársaság a letenyei hidhoz.

Adja Isten, hogy a veszélyes utazásnak a parti birtokosokra nézve várt kedvező eredménye melőbb bekövetkezzék.

KÜLÖNFÉLÉK.

Zalavármegyének a birtokhatár jelzésről alk. dőltszabályrendeletét a földművelésügyi min. kir. miniszter jóváhagyta.

Hivatalos látogatás. Hegedűs Gyula nagykanizsai esendőrhadnagy m. hó 29-én megvizsgálta a csáktornyai esendőrőrszt, melyet rendszerben talál. Csáktornyáról körüljárta Studó felé folytatta.

Könyörgő faldoklásba veszett a hangja és semmi sem volt már az előbbi büszkeségéből. Könyek is voltak a szemében és kérve kérésolta össze a két kezét. Ekkor megszólalt Paul:

— Én nem tartóztatlak, Marie, ha el akarsz hagyni: menj. De ne mond azt, hogy ennek így kellett történnie, mert az nem igaz.

A leány felemelte lesütött szempilláit s bámulva nézett a fiatal emberre. Az pedig folytatta erőf, határozott hangon:

— Nem! Ennek nem kellett így történnie, és hogy ez így történt, annak te vagy az oka, Marie. Te vagy az oka, mert pompára vágyasz, mert selyemben és csipkében akarsz járni. Azelőtt még voltál elégedve mindennel, de most a hiúság legyőzte benned a szerelmet.

A leány csak hallgatta félig tiltakozó, félig gonyos mosolygással Pault.

— De én azt mondom neked, Marie, hogy még mindig szeretsz engem, hogy megcsalod önmagadat. A szerelem ott van a szívedben és fel fog lobogni olyan emésztő lánggal, hogy elpusztulsz belé. Mert én hozzám vissza nem térhetsz.

A leány megdöbbenve nézett rá. Érezte ezeknek a szavaknak a lesújtó igazságát és nem mert válaszolni.

Hallgattak midő a ketten, s ahogy lassankint besötétedett, úgy tetszett, mintha két hallgatag árny ül ön néma mozdulatlanságban.

A leány erőt vett magán és felállott.

— Hát mégis elmegy, Marie?

A leány esendesen, fojtott hangon válaszolta: — Igen.

Hallgattak megint, azután a leány szólalt meg:

— Isten veled, Paul!

— Isten veled, Marie!

A leány esendesen, lassu léptekkel ment ki a szobából, mintha ingadozott volna. De elment, Paul egyedül maradt.

Az elhagyottság kétségbeejtő érzése szinte fojtogatta, s erőlködnie kellett, hogy göresös zokogásba ne törjön ki. Mozdulatlanul, szinte megdermedten ült, csak néha-néha nézett körül a sötét műteremben, mintha azt várta volna, hogy a leány mégis csak itt maradt.

Órákig ült úgy mozdulatlanul, s aztán félig öntudat nélkül lement az utcára. Bolyongott, anélkül, hogy tudta volna, merre jár, s azután kijutott a nagy boulevard-ra.

Tavas volt. Ha egy-egy szellő lebbent, ezerféle csodás illatot hozott magával. A sok szerelmes sóhaj, suttogás összevegyült egyetlen hanggá, és a villanlámpák fényének nappali világosságában olyan volt Páris, mint valami nagy élő test, melynek parfume-illatos, bűvös lehellete kábítja az embert.

És Paul kétségbeesett szerelmes szájszoros erővel tombolt a lelkében. Irhözatos düh fogta el e csábító nagy város ellen, melynek a bűnöktől terhes illatos levegője elvette tőle a kedvesét. Úgy érezte, hogy ez a nagy város, ez a pompázó ször-

nyet rabolta el tőle Mariet, mert a csillogó szépségével felkeltötte lelkében a pompának szeretetét.

Összeszorult az ökle és szeretett volna mindenkit megátadni, mert úgy érezte, hogy mindenki, ez az egész bűnökben fetregő társadalom vétkes abban, hogy ő elvesztette kedvesét.

És ibolyaillatot is hozott felé a szél. És ibolyákat árultak mindenfelé, mert tavasz volt. És a tavasznak szerelmes gerjedelme uszott a levegőben, és úgy tetszett, hogy itt mindenkinek szeretnie kell.

És ebben a gyönyörűségtől reszkető levegőben járt Paul egyedül, elhagyatva. És amint ment előre szomorosan, esőgetegen, szemben jött vele Marie. Vidám társaság közepe, ahol körülrajongták, ünnepelték, ahol hódoltak szépségének.

Egymás mellé értek. Gyönyörűségtől reszkető, mámorító izzó tavaszi levegő hullámzott és megszűröl ibolyaillatot hozott a szél.

És ők az egymás szemébe néztek és megértették egymást. Marie odament Paulhoz, a karjába öltötte karját s megindultak. A lány otthagytott pompát, ragyogást és indult vissza a padlás-szobába. Mentek hallgatogan, komolyan, de a szívükben gyönyörűséges tomholással harsant fel a szerelmes himnusz.

És a nagyváros bűnöktől terhes levegőjének ezernyi csábítása közepe, egymáshoz simulva mentek előre.

Biro Lajos.

Előléptetések. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Szakonyi Kintner Róza és báró Jeszenák Anna csáktornyai leánypolgári iskolai tanítókat a IX. fok. 3. fizetési osztályába rendes tanítóknak előléptette.

Uj gazdasági tudósító. A földmiveltésügyi m. kir. miniszter Lukács Iván letenyei lakost Zalavármegye letenyei járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

Ziegler Kálmán kir. közjegyző több heti szabadság után a varasd-topliczai fűrdőből Csáktornyára megérkezett s hivatalának vezetését átvette.

Kinevezés. Farkas Anna alsó-domborui tanítóként a vallás- és közoktatásügyi miniszter a zala-szent-gróthi állami iskolához kinevezte.

Athelyezések. A zala-egerszegi pénzügyigazgatóság Schlauer Antal csáktornyai fővigyázót Keszthelyre, helyébe Pupos Nándor fővigyázót Keszthelyről. — Lodner Nándor fővigyázót Csáktornyáról Bellatineczre, helyébe Barcsány Józsefet Bellatineczről helyezte át.

Neumann Márk táncztanító értesíti a tanulni szándékozókat, hogy tanítását felhőtték részére f. hó 7-én a »Zrinyi«-szálló nagytermében, iskolai tanulók részére pedig a polgári iskola tornatermében f. hó 9-én kezd meg.

Kinevezés. A m. kir. belügyminiszter Brenner Mihály mura-csányi segédjegyzőt helyettes anyakönyvvezetővé nevezte ki.

Tanítóválasztás. A mura-csányi r. kath. népiskolába tanítóul Pálinkás Gyula okl. tanító választatott meg.

Morandini Bálint csáktornyai téglagyáros ujjában kitűnő préselt (franciai alaku) tetőzet téglákat is gyárt. Lapunk mai számában közzétett erre vonatkozó hirdetést olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Tanítóválasztások. A mura-csányi üresedésben volt második tanítói állásra Csányi Mariska nagy-kanizsai okl. tanító választatott meg. — A dráskoveci r. kath. népiskolánál megüresült másodtanítói állásra Nagy Ferenc okl. tanító választatott meg Mura-Csányból. — A túske-szent-györgyi r. kath. elemi népiskolánál üresedésben volt másodtanítói állásra Meszarits Anna pécsi okl. tanító választatott meg.

A »Zalamegyei Ált. Tanítótestület« évi rendes közgyűlését f. hó 24-én tartotta Tapolczán. A városnak a közügy iránt melegen érdeklődő lakossága a vármegye tanítószágot igazi magyar vendégszeretettel fogadta, tiszteletükre a házakat fellobogóztatta. A közgyűlést megelőzőleg reggel 8 órakor a róm. kath. templomban ünnepélyes »Veni Sancte« volt, melynek befejeztével a polgári fiúiskola tornatermébe gyűlekeztek a tagok, ahol Szalay Sándor tantestületi elnök 9¹/₂ órák nyitotta meg a gyűlést, átadva a szót Glázer Sándor városbírónak, aki örömet fejezte ki a felett, hogy a megyei tantestület Tapolczán tartja közgyűlését és a város nevében a legmelegebben üdvözölte a megjelent egyesületi tagokat. Szalay Sándor tantestületi elnök a szívélyes üdvözlést megköszönvén, a közgyűlést költői szárnyalású és általános lelkesedést keltett és többször éljenzéssel kísért beszéddel nyitotta meg. Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, vármegyei tanfelügyelő lelkes hangon elmondott beszéd keretében foglalta össze vármegyénkben a legkezelebb lefolyt tizenöt év alatt a tanügyi terén előfordult nevezetesebb alkotásokat. Az éljenzéssel fogadott beszéd után felolvasták az elnöki jelentést, amely részletesen beszámolt a múlt évi balaton-füredi tantestületi közgyűlésen hozott határozatoknak fogantatásáról, valamint az egyes járáskörök egy évi munkásságáról. Hoffmann Mór nagy-kanizsai polgári fiúiskolai c. igazgató »Az új népiskolai tanításterv és ennek etikai vonatkozásai« czimmel tartott tartalmas és mély tanulmányra valló felolvasást, melyért a közgyűlés jegyzőkönyvével fejezte ki elismerését. Novák Mihály zala-egerszegi állami elemi iskolai tanító »A

tanítók háza« czimmel mondta el a tanítók háza létesítésének történetét, megemlékezve a tanító-ságra nézve áldással járó eszme keresztülvitelében kitűnő derék és önzetlen harcosokról. A helyesléssel fogadott felolvasás után a közgyűlés 2000 forintot a tanítók házára megszavazott. Mencsey Károly csáktornyai tanító meggyőző felszólalására a közgyűlés felkéri a járásköröket, hogy a kör-pénztárának állapotához képest legkevésbé 2-2 részesjegyet irjanak alá, továbbá a járáskörök has-sanak oda, hogy tagjaik közül minél többen kötelezzék magokat egy-egy 25 frtos részesjegy aláírására és öt év alatt befizetésére. Brauner Lajos csáktornyai községi népiskolai tanító »A tanítói nyugdíjtörvény revíziója után a tanítók szolgálati ide-jének leszállítására való tekintettel« czimú szabad előadását tartotta meg. A közgyűlés a lelkes hangon tartott előadásért köszönetét fejezi ki s egy-uttal a betöltött 35 szolgálati év utáni teljes nyugdíjaztatás mellett foglalt állást. Kertész József nagy-kanizsai izr. elemi iskolai tanító a névma-gyarosításról tartott általános helyesléssel fogadott értekezést. Kovács Miklós nagy-kanizsai községi népiskolai tanító az évszóró vizsgálatok eltörléséről értekezett. Selmezy Imre gelsei községi iskolai tanító »Az iskola kötelezettségi kor és a gazdasági ismétlő iskolák« czimú értekezését olvasta fel. Végül elnök indítványára a közgyűlés jegyzőkönyvé-vel fejezte ki köszönetét Tapolcza városának a szíves vendéglátásért, a tapolczai kartársaknak a közgyűlés rendezése körül teljesített fáradságos munkáért s a gyűlés 12¹/₂ órák or az elnök lelkes éljenzése közt ért véget.

Szerencsétlenség vagy öngyilkosság? M. hó 28-án este a Prágerhof felől jövő póstavonat Polstrau és Miksavár közt eltiport egy mézsáros legényt. A vizsgálat annak a kiderítése végett, hogy öngyilkosság vagy szerencsétlenség esete forog-e fenn, folyik.

Borzalmas eset tartja igazoltságban Tótszentmárton község békés természetű la-kosságát. Ugyanis Vlasic István tótszent-mártoni lakos, jómódú gazdát e hó 26-án reggel a polai határban fekvő szőlője mel-letti kaszálón meggyilkolva találták. Aligha asszonyi kéz nem működött közre a dolog-ban, mert nejét szül. Hederics Mária és a vele állítólag szerelmi viszonyt folytatott Mihovics György tótszentmártoni paraszt le-gényt a csendőrség letartóztatta.

Meteoreologia. A hőmérséklet havi közepe úgy havában 21.0 C°. Maximuma 31.8 C° 4-én. Minimuma 21-én volt 12.2 C°. Csapadék havi összege 96.0 mm. A csapa-dék 24 órai maximuma 62.0 mm. 29-én. A csapadék napok száma 10. Észlelteti 11. 8-án du. 3/4 h. zápor. 9-én reggel 4 h. szélvihar, du. 4 h. 15 p. 7 hig. eső. 16-án este 9 h. kevés eső. 18-án egész nap meg-szakításokkal eső. 19-én este 8 h. 15 p. zivatar. 29-én d. u. 4 h. 7 hig. tartó erős zápor és zivatar. 31-én du. 2 h. 2 h. 25 hig. tartó zápor.

Kifogott hulla. Novákovecz község közelében egy férfi holttestét fogták ki a Murából. A csendőrség kiderítette, hogy a vízbefullt Szovác Lukács 20 éves nováko-veczi illetőségű egyén, s jelenleg Kupecz Károly perlati szabómesternél volt munkában. A szerencsétlen fürdésnek lett áldozata.

Lopások. Sonnenberg Salamon csák-tornyai lakos kárára m. hó 29-én éjjel eddig ismeretlen tettesek elloptak 1 arany órát lánczczal és különféle ruhaneműket. — Ugyan-azon éjjel Hirschsohn Zsigmond kárára órák lánczczal, többrendbeli fehérműt és ruhát loptak el. A csáktornyai csendőrség megin-dította a nyomozást, de eddig eredmény nélkül.

Egy új közvény ellenes szer. A »Kneipp Ujság« ismert szerkesztője O kic J. ur Vörishofen-ben a közvény és izületes csuz ellen biztos szert talált fel. Számtalan elismerő irat bizonyítja ezen állítás valódiságát.

Szocializmus és kommunizmus. A »szocializmus és kommunizmus világlegkísítő és vilá-grettentő nevei nem oly új keletűek, mint rendszeren gondolni szokás. Ez irányok főbb eszméi meg vol-

tak már az ó-kori társadalmakban is. A pharaok trónját ez eszmék rokoni döntötték meg, Rómá-ban ez elvek különböző jelzavari voltak a seces-siók okozói. Görögországban a peloponnesosi há-boru után jelent meg először ez eszmék köre. Az államok minduntalan belső rázkódásokon mentek keresztül, s a rázkódások mindig a vesztes párt száműzetésével jártak. Így folyton szaporodott az oly polgárok száma, kik hijjával voltak a függet-len pogári élet föltételeinek. A demokratia föld-jén nem maradhatott el a demokratikus egyenlő-ségi kommunisztikus értelmezése sem. A polgári egyenlőséget vagyoni egyenlőséggé akarták közöni. A műveltebb és vagyonosabb elemek — mint ren-desen szokás — visszavonultak a közpályáról, hol az eszmék nehéz csatája készült. A műveltek ré-szökre nyerték az irodalmat, mely a szocialis eszmékkel szemben fogalmat állást. Sokrates azt írja: »Az ellenségétől s-m félnek annyira a polgárok, mint polgártársaiktól. A gazdagok inkább a ten-gerbe dobnak vagyonukat, mintsem hogy megosz-szák a szegényekkel; a szegények fővágya meg, hogy kifosztassák a gazdagokat.« Hogy a társa-dalmi bomlás a kulturát is lötkretegye, ahhoz valamely erőszakos fordulat volt még szükséges. Ezt is meghozta a makedon háboru. — Az ó-kori szocializmusról igen érdekesen szól a N. K. V. 35. füzete. A tizenkét kötetes nagy munka szer-kesztője Marczali Henrik egyet. tanár, a görögök-ről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula aka-démikus. Egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 kr. árjával. Megjelen-tében héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Ki akar egészségesben megőregedni?

A mezei munka általános egészséges az asszonnyak is, a férfiak is és a földművelés életben megevan minden jó egészségügyi követelés. De ezzel a munkával sem szabad visszaelni és nem szabad az embernek magát túlerőltetni, mert különösen az asszony, ha bizonyos kort ért, gyorran elveszíti életét. A vér szegényes lesz, orje egyre keve-sebb és ennek gyakran különféle betegségek a következménye. Az előrehaladottabb korban való túlságos megerőltetésnek reumatikus fájdalom, étvágyhiány és almatlanság, főfájás, lélegzés zavar, oldalszúrás stb. a szomorú következménye. Brunel Cézár föltörtökös Ginasservisen, (Rians-Kanton, Var-Franciaország) ennek bizonyosságát hatvanéves öreg-anjvól ír nekünk, a kinek egészsége a nagy fájdalom kö-vetkeztében veszedelmesen megrongálódott, úgy, hogy napi munkáját sem folytathatta.

A legkisebb munka, ezt írja lefelében, kimértet, a járás nehezére esett és csak nagy erővel tudta a ház lép-csóját megmászni. Minden kis teherből elfulladt és oldalszúr-ást kapott. Mindig hideg bor-zongatta, nem volt étvágya, nem tudott aludni és állapota egészen kötségbe ejtette. Egy napon, a mikor ismét meglát-gattam, azt a kívánságát fejezte ki, hogy Fink-pilulát szeretne bevenni. Azt hiszem, mondom, hogy ez a szer, melyről annyit beszélnek, a javamra lesz.

Azonnal megszereltem neki a Fink-pilulát. Nemsokára lényegesen javulni állott be és arány-lag rövid idő alatt tökéletesen helyreállott az egészsége. Étvágya visszatért, arca visszakapta egészséges szímet, álma jó és nincs fájdalma. Ez idő óta kifáradás nélkül ismét dolgozik. Ezt a leveletem bátran közzéteheti.

A Fink-pilula új erőt ad a vérmek, melyet képtessé tesz arra, hogy sok a vér gyöngegsége előidézte betegséggel siker-esen megküzdjön. Használatá megújult a sárgászott, vér-segényeséget, idegbiat, reumatizmust stb. A Fink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 hat doboz 9 frt. Magyarországi forrák: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

Szerkesztői üzenet. Légrad. Szívesen közöljük a névsort. Méltóz-tassék beküldeni.

Nyiltér. *)
Nyilatkozat.

Ama elterjedt hírrel szemben, mintha én két iparos társam által folyó évi augusztus hó elején a mura-siklósi templomban az egyházi szerelvények felhasználásával a ka-tholikus szertartást gunyoló cselekményben részt vettem volna, ezennel kijelentem, hogy a cselekmény mineműségéről tudom-sám nincs és annak elkövetésénél jelen nem voltam. Csáktornyán, 1899. évi szeptember 2-án.

Frász Balázs, mázóló és szobafestő.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és lapfajdos:
FISCHEL FÜLÖP (STRÁUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjizara Fischer Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt

Na pol leta 2 frt

Na četvert leta 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se polog pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Svečanost vu Légradu.

Lépi svečanosti smo bili nazočni prošlu nedelju vu Legradu. Najme na ov dan je držalo ognjogasno društvo svoj petnajst letni jubileum i na ov dan se posvetila nova zastava.

Na ov dvojevrstni svetek su vnoći došli z cele okolice. Tam je bil Cserfán Károly podžupan, tam su bili ognjogasci iz više mestih, kak: iz Čakovca, Preloga, Kottoribe, Dolnje-Dubrave, Letine, Sormása, Galamboka, Mura-Keresztura, Zala-Egerszega, Velike-Kanize, Belezna, Csurgó, Kuzmince, Malog-Bukovca, Ludbrega i t. d. i vnoći iz susjedne občine.

Ob deveti vuri su se počeli ognjogasci shadjati na dvoru varaskih hižah i odonut su išli okolo po vulicalh s paradom i na glas treh ognjogasnih bandah pred škole, gde su namestnica kume, zastave i vu belim oblečene devojke bile; ove su onda svaka s pratjom jednoga zapovednika v erkvu išle, gde je gospodin Gadó Mátyás plebanuš mešu složil. Pod mešom su školska deca i opatice pod vodstvom Horváth János školnika lépo popjevale.

Posle meše su onda svi skupa došli k varaskim hižam gde, zelenimi granami, cveljom, zastavami nakinčeno je stalo mesto za svečanost. Kad bi se svi na svoje odredjeno mesto spravili, stupil je napre gospodin Gadó Mátyás kak prezeš ognjogasnoga društva, pozdravil je goste i sve, koji su se na ovu

svečanost potrudili. Zatim je Majczen Ferenc tajnik društva lépi govor držal od onih petnajst ljet, koje su preše od onoga vremena, kad se društvo počelo, imenuval je one, koji su društvi kak člani na pomoć bili, ter različno je povedal ono sve, kaj se do letošnje godine v znutrašnjim životu društva dogodilo — Na ovaj govor su svi nazočni odmah odlučili, da se Majczen Ferenc tajniku ima za lépi govor v protokolu pohvala kazati i da njegov celi govor se za spomen ima vu protokol napisati.

Zatim su med glasom bande doneshi lépu, čerlene tarbe, iz svila napravljenu zastavu. Gospodin Gadó je nju v ruke primil i za odredjenost ju je posvetil. Nato su zvezali krasno lepoga pantleka na zastavu, kak dara kume zastave, i obkinčili ju s jednim lépim vencom.

Gosp. Kováts Gyula zapovednik je zatim lépoga govora držal ognjogascim, v kojim je nje pozival na onu dužnost, s kojom su dužni k zastavi. Zatim je gsp. Haller Jenő napre dal svoju lépu pesmu, koju je za ov dan sam složil. Posle toga na pozivanje tajnika su čavle zabavali v zastavu. Čavle su zabili sledeći: 1. Njegova Visokost nadknez Jozsef (v njegovim imenu gosp. Kováts Gyula zap.), 2. grof Orsics Robertina kak kuma zastave (v ime njez. gosp. Krolecz Emilia), 3. gosp. dr. Jankovich László gróf főispán varmegije (v ime nj. gosp. Viasz Ferenc varmegijski sudac kanizkoga kotara), 4. gsp. Cserfán Károly podžupan Zala-

varmegije, 5. gosp. gr. Orsics Robert, 6. gosp. Viasz Ferenc sudac, 7. gosp. Hirschler Miksa, 8. gosp. Riedl Jenő, 9. Zalavarmegijnsko ognjogasno društvo (v ime gosp. Knorzner György prezeš) 10. Legradsko ognjogasno društvo (v ime gosp. Friedfeld Miksa podprezeš) 11. Gosp. Kováts Gyula zapovednik, 12. V ime rimo katolične crkve gosp. Gadó Mátyás plebanuš, 13. V ime luteranske občine gop. Szilvágyi Gyula, 13. V ime židovske občine gosp. Goldschmidt Fülöp občinski prezeš, 15. V ime Legrad varaša gosp. Lyubits Gyura birov, 16. V ime čitaoničkoga društva gosp. Draskovics Lajos prezeš, 17. V ime gradjanskoga društva gosp. Ljubits György prezeš, 18. Gosp. Friedfeld Henrik častni podzapovednik, 19. Gosp. Goldschmidt József častni razredski zap. 20. Gosp. Mikler Győző častni tajnik, 21. D.-Dubravskoognjogasno društvo 22. V ime lendavskoga društva gosp. Majczen Ferenc tajnik, 23. Društvo iz Belezna, 24. Društvo iz Čurgave, 25. Društvo iz Galamboka, 26. Društvo iz Maloga-Bukovca, 27. Društvo iz Kottoribe, 28. Društvo iz Kuzmince, 29. Društvo iz Letine, 30. Društvo iz Ludbrega, 31. Društvo iz Mura-Keresztura, 32. Društvo iz Preloga, 33. Društvo iz Sormása, 34. V ime szigetvarskogoga društva gosp. Murkovic Ferenc podzapovednik, 35. Zalaegerszečko društvo.

Zatim su se gosp. Gadó Mátyás prezeš zahvalili svim gostom, da su se k svečanosti potrudili. Čim bi onda devojke k školi sprevodili, se je svečanost završila.

Z A B A V A

Jaki duhan šnofanec.

Još za ono vrieme, kada je na galgo vješanje i mečom glavu siečenje občinstvu na zabavu služilo, i kad je svaki varaš se tim gizdal, da ima svoje vlastite galge, a nemora u potrebi od susjednoga varašince posudjivati i kakti tobože iz milošće živiti, za ono vrieme — velim — se je jednoc dogodilo, da je jedan obsudjeni zločinac svoje zadnje putovanje do takovoga nesretnoga stupa, po najvećem deždju, poduzeti moral.

Galge pak su bile daleko vani iz varaša podignjene na jednom brežulku, za da siromaški griesnik, barem još za zadnji krat cieleu okoliku pregledati i tim na nieki način svoju nevolju barem na pol zaboraviti bi mogel, pak zato je bilo odabrano takovo miesto, gde je sve stalo na vidiku, a nije bilo u blizini niti drevja niti grnja, ali je za to do tam bilo tam više blata. počemši iz varaša van.

Tak anda, pošto za ono vrieme još se nije za kisobranie nikaj znalo, bili su svi, koji su se iz znatizelnosti potrudili do postavljenih galgah, a pater, koj je galzeujaka

sprovadjal, bil je sav skroz moker, kak miš, da mu se je iz reverende ciedila voda, kak da ju lko u muri namočil, te si je svojim bielim rubcem mokro lice podjednom brisal, a galzenjak je za njim sopil vuz brieg te si niti nije mogel svoje lice, u koje je deždj pluskal, kak da ga hoće iz omilavice probuditi, obrisati, jer su mu ruke bile natražke svezane.

Anda je zdihavil i svoju nevolju patru tužil.

»No«, — rekel je — »Ovo pesje vrieme, pak onda tak naglo vbreg, a gore na bregu on nesrečni stup drveni. — Ov ljeđen opet lépo počimlje!«

Nato ga pater ljubezno pričme batriveti: »Nikaj si stoga nečini Ferko, pak samo još malo potpri — em smo taki gore. Ti se lahko smiješ, jer ti ostaneš ovde, ali mi siromaki smo pomilovanja vriedni, jer mi ćemo morati opet istim putem po blatu domov gaziti, a deždj sve bolje pada.«

I ovak se je Ferko batrivel u ufanje, da bude na skoro sve pretrpel, te je za patrom zadovoljno marširal.

Kad pak su došli gore na lice miesta i Ferko je već pod tim nesretnim stupom stal, pitali su ga sudci polag starinske na-

vade i paragrafa, jeli mozbit ima još kakovu želju, jer ta će mu se još za zadnji krat izpuniti; a Ferko je odgovoril, da je on drugač posve zadovoljen, ali bi ipak još želel iz pipe duhana nekoliko krat pafnuti prije nego se u tu prokletu nihalku sedne.

Ovomu skromnomu zahtevu se je moralo udovoljiti, krvnik mu napuni svoju vlastitu pipu, te mu ju preda skupa sa kresalom i gubom, a Ferko je pričel kresati, da je samo iskrinje okolo letelo, kak kad kovač po razbielenom željezu svojim težkim kladičcem tuče. Zatim pričme ves blaženi palkati i dima pulkati, kak mašina na željeznici iz svog dimnjaka, a muži, žene i deca su se na prstih spinjali i vrate sve više rivali te su se veselili, da mu tak dobro u tek ide.

Sudci medjutim ipak nisu hoteli na loj strašnoj plohi tak dugo čekati, dok bi Ferko cieleu pipu do kraja bil iz paval, a on sam je to uvidel, da bi to bila velika žrtva, koju bi mu i sudci i ostalo znatizeljno občinstvo doprineslo. Anda prisloni još najbolje goreću pipu lépo pazljivo k-galgam, pljune si u šake, kak da bu i on moral nekaj vleći i veli krvniku:

»Hvala vam lépa, Bog vam plati za

O poldan je paradni obed bil v Zriny zvanog gostioni, pod kojim su napitnice jedna za drugom sledile. Ob tretji vuri po poldan su legradski ognjogasci paradno vezbanje imali, najprije samo sredstvami, zatim pak na puhanje ognja s vodom. Vezbanje je pod vodstvom gosp. Kováts Gy. zapovednika lepa bila. Posle vezbanja su onda svi skupa v redah išli vun na mesto zabave, gde su se svi dobro zabavljali. Stranski ognjogasci su nekoji pod večer, a zveksinom po noći odišli. A mi pak ovdí zelimo, da legradsko ognjogasno društvo kak je srečno dostiglo svoj 15 letni jubileum, tak naj još vnogo ljet dočeka v najveksoj slogi i miru, da bude još vnogo ljet moglo zvršavati svoju človekoljubuu dužnost.

Muha.

Nega takvog leta, da nebi čitali iz novinah: vgrizla ga je muha i zatim za nekoju vuru je vumrl. Ako svaka muhina grizka bi smrt zrokuvala, onda bi i ljudi tak kapali, kak muhe od gifa. Samo one muhe griz je čemeran, koja naprimer z mrtvogog človeka, z vcrknjene stvari, ili z drugog prhnjenučeg, čemernoga dugovanja na človeka si sede i s grizum čemera onda prek donese v človeču krv.

Što bi mislil nato, da na smrt, koju griz muhinski zrokuje, daje nebrizljivost, nečistoća človečja priliku. Bormeš kuliko goder ue, jer onda, da samo jedno rečem, ne bi metalí vcrknjene stvari v grabu ili na drugo slobodno mesto, nego bi je zakopali, kak to zakon zapoveda, pak proti tomu zagrešene kaštiguje. Poglavarstvo občinah naj strogo zadrží naredbu ovu, da svoje ljudi obrani od nesreće pak jer nišči nesme zajedničko blago ljudstva, bez česa ni jednu minutu nemremo biti i živeti, zraka (lufta) kvariti.

Najboljše i najjaksše sredstvo proli muhama je čistoća, na kaj najprije gazdarice imaju paziti. Čistoću ne ljubi muha, jer smet njoj je domovina. Jer pak je reč od muhe, pitanje je, da kaj je i muha, kak se pová s takvom brozom?

V jesen, kad hladneše vreme dohadja, kak znamo, znikneju muhe, ali zato nepo-

gineju sve. Samo se skrrijeju po toplih mestah, v kute i tam prezimiju. Koje ostanaju, one na protuletje naprě dojdeju i počeuje se povati.

Muha zneše blizu sto jajetah na najzamazaneša mesta i na rane človečje i živinah, ako su odprte. Ako su v rani živine črvi, onda veliju, da je to muha nutri plunula, pak to je muha znesla, z česa onda za jeden dan zideju mali črveki, kojio su jak lakovni. Ono jeju, kaj je okolo njih, ako su na rani, onda meso grizeju, zato se onda krvari takva rana, gde su mali kukci. Za dva tjeodne bude iz črvekov kukuljica, vezda se nehraniju i opet za dva tjeodne z kukuljice bude muha, koja se opet dalje pová. Vezda jošče je potrebno znati, da kak se imaju črvi vun iz coprati z rane. To svaki more veruvati, da posle toga, kaj je ovdí od muhe bilo pripovedano, nije potrebno k tomu nikakvo tajno sredstvo, nikakva coprija, samo ni smeti dopustiti, da bi muha si jaje v ranu znesla. To pak najležeše tak včinimo, da ranu zavezemo, čisto držimo, ili pri životinah s petrolemom ili s katranum zamažemo. Nijednu ovu duhu ne ljubi muha. Črvi za dva tjeodna, da se moreju zakukuljiti, i tak zcuriju z rane, samo da med tem toga muha z novič zneše v ranu jaje pak ravno to treba zaprečiti s čistoćum i mazanjem. Z toga stoji celo delo, za kaj nije potrebno takvim ljudem plačati. — koji vkanjovljeju sveta, jer si to svaki človek sam more včiniti.

Tantalus.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

Ferdinánd (1540—1564).

Po smrti Szapolyai Janoša se je vidlo, da bude mir postavl v orsagu, i tak bude Ferdinánd sa celom jakostjom mogel tursku jakost vtrli. Ali to nije tak bilo, jer Utješenič Gjura biskup, kak je Janoš vumrl, je poslanike poslal k Suleimanu, proseći ga, da Janošovoga sina, Janoš Žigmonda na prestolju potvrdi.

Med tem je Ferdinand k Janošovi ženi Izabelli i k njenomu ocu, kralju Poljske, poslanike poslal, moleći se, da obdržiju sklop-

ljeni mir i pogodbu, vu kaj se je s tem bolje mogel ufati, jer je više biskupov i sam Laszky k njemu pristupilo. Kad su poslaniki mirne glase donesli je Ferdinánd Laszky k Suleimanu poslal, i po njem sultanu 30 a velikomu veziru 6 jezer zlatih ljetne daće obečal, ako potvrdi sa Janošom sklopljeni mir i pogodbu, sa jednim pak je odredil Fels Lenarta na jurišanje Budima. Kak je to Suleiman počul, da je Fels pod Budimu, je Janoš Žigmonda potvrdil na otcovi stolici, a Laszky-a pak je vu tamnicu dal hiiti.

Suleiman je sada sam došel vu orsag sa velikom vojskom. Kad je na putu počul, da je Ferdinand pak Rogendorfa poslal, da prevzeme Budima, je Mohamed pašu sa 100 jezer ljudmi naprě poslal, koji su Rogendorfa od Budima odtirali. Na strani Rogendorfa je 20 jezer mrtvih bilo.

Prama jeseni 1541-e godine je onda i Suleiman postavil svojega šatora pod Budinom i prosil je Izabellu, da nek ona sina i više gospodah vu njegov šator pošle, jer on kakti turk nesme nju videti. Izabella je pustila sve vun, a tak ga nikoga ni bilo, gdo bi grad branil i dok bi se magjarska gospoda gostili, su turski soldati vu varaš odišli, na jeden znak spozapri vrata grada i ovak su predobili grada sa lukavnostjom. Sultan je zatem rekel, da bude on grada vu svojih rukah držal, dok bude Žigmond punodoban, njemu samo Erdelja i one varmegije, koje su med Erdeljom i Tisom, da Izabella je plačuc odišla iz Budima sa Petrovičom i Frater Gjurom.

Sa Budinom su i varmegije med Dunavom i Tisom vu turske ruke opale, pod čijom vlastjom su 145 ljet ostale.

Ferdinand je zatem mir hotel sklopiti sa sultanom, ali jer nisu se mogli pogoditi, mu je to ni išlo sa rukom. Tri dni po predoblenju Budima je i Sultan dimo odisel.

Tak nesrečna Izabella se je sada pak počela pogajati sa Ferdinandom. Sada je i Utješenič Frater Gjura sa njom bil, gdo je prev. del. da je tursko priateljstvo p. gibeljno za domovinu, zato se je i on počel sa Ferdinandom pogajati; i tak se je nazadnje 1542-ga sklopil mir vu takvoj formi, da bude Žig-

dobročinstvo, pak anda hajde, da započmemo naše dielo!

Kad su medjutim zajedno posel započeli, te se je Ferko po štengicah gore zepel, a krvnik mu je vužinea okolo vrata hitil i po navadi skupa potegnul, onda se je pokazalo, da je ipak dobro, ako čoviek ima na svom griehnom tielu razne krieposti raznoga pučanstva ovoga svieta.

Ferko je najme imal kehlu, kak stajerec, a nosa kak rodjeni pemak, i tak se je vužinec po kehli posmeknul gore, a nos ga nije mogel zadržati, jer nije bil kak kvaka zvinjeni, i ovak je Ferko, koj je već jedno malo u zraku hlembal, opet dole opal na tvrdu zemlju, te mu je tim bilo, polag ondašnjeg običaja i paragrafa, življenje prikazano.

Krvnik u tom srdito zmrmila: »Pasja repa, već trideset godinah taj uzvišeni posel obavljam, ali takovoga kaj mi se još nikada nije dogodilo!»

»Niti meni« — odgovori na zemlji ležeći Ferko i u tom posegne za k-stupu prislonjenom još gorećom pipom i puši dalje mrmlanjuci: »Pri toj bedastoj komedji bi mi skoro bila pipa vgasnula.»

I ovak je anda moral Ferko, posve prost i slobodan, opet se domov vratiti i jer je ov

hip imal zroka, da dana pred večerom hvati, obrnul se je pri prvog krčmi nutar te se je sel za stol k flaši dobrog staroga medjimurca. Krasti već nije hotel, barem iz početka ne, jer je dobival dosta grošev, kad je svoj čudnoviti doživljaj pripovedal.

To je onda tak išlo do zime, kad je takova zima nastala, da se je isti plamen na zakurenom ognju smrzaul, te su ga ljudi morali u toploj sobi otopiti, ako su na njem hoteli kuhati.

U to vreme su učenjaki glavnoga varasa imali dosta časa u zapečku sedeti i raznovrstna čudna pitanja riešavati, na primer zakaj ljudi imadu listanjke straga na nogah a ne spreda, pošto se svaki u obće spreda o kakovu stvar drukne, ili zakaj se Seifer-tova gostiona u Čakovcu neprehiti, akoprem je njoj više stotinah veder finoga i jakoga vina, a pijanec se prehiti, makar daima samo nekoliko litrih u sebi.

Ovi učenjaki su se konačno u tom slozili, da ako bi netko bil mečom pogubljen, pak bi mu odsiečenu glavu netko hitro na trupli pritislul, tak bi se ova morala u jakoj zimi čvrsto primrznuti prije, nego bi život prestal.

I baš se je onda dogodilo to, da je je-

dan tolvaj bil na smrt obsudjen, te je imel mečom pogubljen biti.

I sad su anda učenjaki mogli dozvolom višjih oblastih probu učiniti. — I zbilja, — čim je glava pod udarcem meča od trupla frknula, vlovil ju je onak u zraku j-dan, koj je za svoje mladosti bil izvrstan igrač loptom, te ju je hitro na vrat pritislul, na stolcu mirno sedečega trupla.

I nul čudo! Glava se je on hip čvrsto primrzla k truplu, tolvaj se je iz stolca stal, zahvalalil se liepo čoviekoljubivoj gospodi učenjakom, te ostavi varaš u kojem se tak ostri meči nahadjaju i poslie nekoliko satih hoda dojde u Ferkovu domovinu i najde Ferka u krčmi baš, kad je za stolom sedećim pivcem svoju sretnu kehlu i sretnoga nosa kazal.

Pošto mu je bilo zima, sedne se kraj peći na klup, vlejše čašu žganice kroz požirak te svojom doživljenom pripovietju pogazi Ferkovu na toliko, da su se svi poslušitelji poteptavajuć od oslobodjenoga galženjaka na stran obrnuli i hoteli samo doživljaj skupzmrznutoga tolvaja poslušati.

Vrhu toga se je Ferko na toliko razsrdil, da je od one ure pričel dielati te si je odsad svoj kruh, ne lienjarenjem i kaza-

mond dobio Szepesiu sa »vojvoda« nazivom a Izabella pak dobi 12 jezer zlatih na ljeto.

K Ferdinandu je sada i cela gornja Magjarska pristupila moleći ga, da oslobodi Budima iz jarma turskoga. Ovi dobri sini domovine su pripravnici bili se borovati, samo su prošli Ferdinanda, da njim naj jednogu z med magjarah za vodju postavi. Ferdinand je to napravil i obećal je s jednim, da bude vu Nemškim sabral vojsku na pomoć pri jurišanju Budima

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Vkanjljiva žena.

V Békésvárnegjinskoj Tornya zvanog občini jedna vkanjljiva žena hodi vezda, koja najsveteše sredstvo hasnuje, — da penze zvabi z žepov: Za božju poslanicu se valuje, pak po ovim putu vnogo stvari za spomen zvabi z med ljudih, svakomu zna nekaž pripovedati od njegovoga pokojnoga. Veli, da ovoga ili onoga pokojni bi se dobro čutil na drugim svetu, ako bi imel kakvog rubca, škrljaka ili nekaž drobnih penz. Pak jesu takvi maloverni ljudi, koji se daju nato nagovoriti, pak daju sprošene stvari njoj v koje njoj žepu ostanaju. More biti su ju već i vlovili, da nevkanjuje više sveta.

Nepazljivost.

V Abony zvani občini su s grozovitom smrtjom vmrla Zana Lajoša vincerlina dvojca deca. Roditelji su otišli zdoma, pak decu su v hižu zatvorili. Doklam bi oni od doma dalko bili, v kolibi je oženj žisel vun, od česa su se deca zadušila. Njivo zgoreto telo, koje je črno bilo, kak vuglen, kad su pogasili ognja, tak su našli, kak su se brateki skupa prijeli. Iztragu su proti nebrizljivim roditeljem podigli.

Nečistnjak v luftballonu.

V Taljanskim se dogodilo, da jednoga soldackoga luftballona sam ballon se odtrgel od košare i strašen veter je kuglu v hatar Palombaro zvane taljanske občine odnesel. Stanovniki sela su na fletnom konstaterali,

njem svoje kehle pune sreće, već poštenim dielom služil.

Ali tolvaj je ipak dana prezagod hvalil.

Jer u krčmi je za njegov vratni čiriz ipak bilo jedno malo pretoplo, popila žganica je takaj svoje doprinašala, a ktomu je nesreća hotela, da je jedan izmed pivcov svoju tubakeru sa šnofancem okolo nudjal.

Pri toj priliki vze me tolvaj med dvemi prsti iz tubakere i srđčano potegne u nos, i nut — na jedan krat ga u nosu zažegeće i on kihne tak strašno, da mu je primržnjena, a sad od topline već klimava glava preko stola u stenu frknula, a truplo se štopotom pod stol — srušilo i sada, ne za šalu, već za pravu istinu poprek i krajom konca mrtvo bilo.

»Pasja partéka« — zakričali su okolo stola sedeći — »ali je to jaki šnofanec!«

A čtevcu budu takaj isto zakriknuli, kad prečitaju ovu pripovest, pak im se bude činilo, da sam strašno farbal. Nikaj zato, neka govore, kaj im je volja, samo želim, da se pri tom i dobro zabavljaju! —

Em. Kollay.

da kugla je z čistoga svila. Jako su se razveseili nad tem kinčem i v mišljenju su si preračunali, da sve žene i devojke sela budu jezu mogle v svilini opravi hoditi. Odmah su se spravili, da ga razdrobiju, ali čudnovato niti nož, niti škarnje nisu prijelo platno. — »Zasigurno je nečistnjak nutri« počeli su šepetati čim s većim strahom. Nikak nisu znali, kaj bi učinili. Nazadnje najspametneši taljan je rekel: Stvar je jako jednostavna. Odnesemo kuglu v cirkvu. Ako je zaistinu vrag vu njoj, bude sam stupil vun, jer svi znamo, de nečistnjak neostane — dugo v cirkvi. Tak je bilo. Čez vrata je malo težko išel ballon nutri jer »se je vrag bojal od cirkve.« veliju taljani, pak doklam su ga težko nutri spravili, već je kmica bila. Sveće su vužgali i jeden zmed batriveših je podržal sveču pod svilinu halu, da vidi nečistnjaka. Ali v ovim momentu se eksplodera kugla s strašnim pucanjem. Muži su samo za dugo vremena se ufali nazaj stupili v cirkvu pak su konstaterali, da vrag nije vekšnoga kvara učinil, samo svilni kepenjek mu je ves zgorel, to jest kugla je napunjena bila s gazom. A od plamna sveće se gaz vužgal i eksplodera se. Za gaza su rekli taljani, da je vrag nutri.

Aldov sigurnosti.

Velika nesreća je postigla vu Csonopla zvanog občini Pálies Gracian zemejskoga gazdu. Iz varaša se je peljal sa dvema konji na svoje imanje, kad je na jedankrat zapazil, da dva preplašeni konji proti njemu bežiju sa kočijom, na kojoj je Szlircsevics gazda sedel. Pálies je spazil nesreću, zato je pred konje skočil i za vuzdu nije prijel, ali ovi su tak jako bežali, da su Palicsa za sobom potegnuli, glavu i prsa mu zgazili. Prije kak bi mu što na pomoć došel, je vmrl. Vnogo se njih žalosti za njega.

Grabljansčina soldatov.

Vu Budapešti vu jedni krčmi se pripetilo, da su se baki jako opili i po navadi su počeli trti sve, kaj jim je vu ruke došlo, kupice i stolce su hitali k steni. Drugi gosti su preplašeno odbežali, krčmar pak je po redare bežal. Franyó Ferencz redar, gdo je onod hodil se je nutri požuril vu krčmu i opomenul je bake, da nek mirno ostaviju krčmu. Ali ovi su na mesto odgovora spuknuli sablje i sa vpičenjem se mu grozili, ako ne otide. Ov je vun skočil i više redarov na pomoć zezval, ali soldati su i vezda proti stali. Nato su redari sablje spuknuli. Soldati su videli, da to nije šala, počeli su bežati. Tri su ipak prijeli redari i predati su nje soldackoj straži.

Nesrečen put.

Vu Szatmárvárnegjiskoj Sebespatak občini se je smrtna nesreća pripetila ove dane. Jeden minorista pater iz Nagybánye se je vu Szinérváralju peljal, da tam nadzori pri delu nove hiže patrov. Med putom su se konji splašili i besno su vlekli za sobom kola. Preplašeni minorista je doli skočil iz kočije, ali tak nesrečno, da je na glavu opal i ovak su se mu muždžani stepili, od česa je zgubil svoju vjest. Samo tuliko življenja je još bilo vu njem, kaj ga je grčko kath. pop mogel od gréhov odvezati. Glas nesreće je jako razžalostil njegove druge.

Strašni dogodjaj.

Vu Tót-Szt-Mártonu se je strašni dogodjaj pripetil. Vlasic István dobrog stanja gazdu su vu njegovih, poleg Pole hataru ležećih gorich zaklanoga našli. Sumnja je za njegovu ženu, rođenu Hederics Mariu i na Mihorics Gjuru, gdo je, kak veliju, ljubav tiral s njom, Zandarstvo je ove dva prijelo i zapret je drži.

Krvna osveta.

Iz Arada nam pišeju: Pred dvema ljetmi se je dogodilo, kaj je Bálint Juon nabuhal občinskoga listonošu, za kaj ga je onda sud na dva mesece v rešta i na 60 frti globe odsudil. Bálint se je još onda, kak je to odslužil pred vnogimi grozil, da bude za ov spot odslužil listanoši, tak da bu za na véke bogec. Ove dane je nagovoril svojega sina, da Serán Avrama listonošu, gdo se je sa Vujan Avramom spominjal, da ga nek za tuče. Ov se je k spominjačem doškuljal i listonošu sa jednim drvom tak vudril po glavi, da je ov na jedankrat omedleni doli opal. Brzo su po doktora bežali, koj je konstateral, da su se mu muždžani jako stepili, i tuliko ga je k sebi dognal, da vezda zna povedati, kak se je pripetilo z njim Balintovoga sina su zaprli i sigurno, da poleg njega dojde i otec.

Dogodjaj zaručnice.

Vu H. Hadházi — kak nam pišeju — se je žalostni dogodjaj pripetil. Hadházy Józsefa kotarskoga sudca 18 ljet stara kći, Anna, koja je srećna zaručnica, je k zdencu išla po vodu. Na odprtim, sa dvema vedrami, zdencu su se lanci nekak zaprečili. Ona nje je hotela osloboditi, zato je gori stala na tenicu, ali se je poškliznula i vu zdence je opala. Med padanjem se je na više mēstih oranila, da živa ostane, malo je ufanja.

Mrtvogporobljeni krčmar.

Ove dane su završili istragu vu Budapešti proti Langecker Andrašu, koga ovaj greh terši, da je pri njem stanujućega Vitsey Sándora vu njegovim betegu i po smrtil porobil. Langecker taj, ali detektivni su više knjigah našli od penz i svedoki svi govorišu, da je Langecker svaki večer dal žganicu piti Vetsyju, od česa je ov zaspal, a Langecker pak je delal, kaj je hotel Na Vereinske knjige, koje su više, kak 30 jezer frti vredne, — je sud vu vzel ruke i tak rodbina ne budeju kvarni. Langecker Andraša su već prek dali sudu.

Morandini Valent

čakovečki zidar izvrstne nove prešane francuzke cigle (črepe) za krov dela vu svojoj dráva-szent-mihályskoj ciglenici. — Oglas od tog črepa se vu denešnjim broju naših novin najde, koj oglas preporučamo vu pažnju našim čitateljem.

Dobre žepne i sténe vure za fal cénu moći dobiti pri Pollak Bernatu vuaru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Prijem se uzimljeju vure takaj za popravak za fal cénu.

Nekaj za kratak čas.

A) Kaj je čudno na svētu? . . .

1. Ako što male noge ima, pak vendar na velikih nogah živi! (čuda troši.)
2. Ako za puklastoga čoveka veliju, da vu poménkanju téla trpi.
3. Ako mašetar 50 for. nagrade dobi, pak to samo za jednu malu „drobtinicu“ drži.
4. Ako jeden kmičen (črni, smrtni) gréh i po kmičnoj noći dojde na svetlo.
5. Ako naše dvé države — Austria i Magjarska — niti vu *kolikosti* skupnih troškov neznaju, na *koliko* stoje medjusobno.

B) Kaj pak nije čudno? . . .

1. Ako jeden mladenc, — koji je pri devojkinih roditeľjih o prvom snobočenju korpec dobil, polle pako si oni premislivše, nju ipak ponudjaju, — reče: servus . . . i ja sem si premislil, ve ju ja nečem.
2. Ako jeden — déndenes — nogu predi vu strumenku dene, kak drugomu istinu hiti pred oči.
3. Da su si i oči samo zato složne, ar je nos med njimi; tak isto stoji i plot za slogu med susedi i kokoti.
4. Da je i zub naš takše pohižtvo, kojega vun hitimo kak potrtoga stolca — ako nam zuhkoti život.
5. Da jedna misel, koju još nesmo vun povedali, je *samo* naša; a kak jesmo, onda je i *onoga*, koji ju *né odnas* čul.
6. Da su bogati ljudi negda tak zgrabili prvu dobru priliku, kak mi vezda kečku; a nesu pomalem popelavali po glavi — one prilike — sreće!

Graničar.

Gabona árák. — Ciena žitka.

1 m-mázsa	1 m-cent.	frtól	frlig
Buza	Pšenica	8 50	—
Zab	Zob	5 20	—
Rozs	Hrz	5 00	— 6 30
Kukoricza uj	Kuruza nova	0 00	—
„ „ „	„ „ stara	0 00	—
Árpa	Jecmen	5 25	—
Fehér bab uj	Grah beli	6 75	—
Sárga „ „	„ žuti	6 00	—
Vegyés „ „	„ zímésan	5 50	—
Lenmag	Len	9 00	—
Bükköny	Grahorka	5 25	—

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Nyiltter*)

E rovat alatt közlöttékért sem alkai, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáráimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. — **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)

Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztan lá

Keil-lakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Padló-fényesítő

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padlószámára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonani befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa ezégnél Csáktornyan.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépjáratok Budapest Váci-körút 63. sz.
Állat- és legújanyosabb árak melett ajánlatnak:

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szekavágók, repavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őpő-malmok, egytemes acél-ékek.

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
2° és 12° lertig.
Intrák, Jergany-cseplőgép, hóvare-ésőpők, tisztító-rostak, konkolozók, kaszáló- és antogépek, szénnyújtók, boronák.

2- és 3-vasú ókék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes leírásukhoz kénd
márta leírás az ábrákhoz
kötetben.

Lincolnti törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cseplőgép-gyára.

Perlak község előljárósága.

1601 1899.

Árlejtési hirdetmény.

Perlak község a királyi járásbíróság helyiségek udvarában egy 30 méter hosszú, s 2¹/₂ méter magas téglafalat s egy fakamrát épített.

Ezen munka vállalkozás utjánai biztosítása végett 1899. évi szeptember hó 3-ik napján délután 4 órákor a község hivatalos helyiségében szóbeli nyilvános árlejtés fog tartatni.

Építési költségek költségvetés szerint 686 frt 80 kr. Bánatpénz 60 frt.

Egyéb feltételek hivatalos órák alatt megtekinthetők. Perlakon, 1899. auguszt. 28.

Zala József
jegyző.

Glavina András
bíró.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1899. évi V. 214/1. és 215/1. számú végzése következtében dr. Hajós Ferencz csáktornyai ügyvéd által képviselt Csáktornya-vidéki takarékpénztár javára Glavák Tamás és társai pálinovecki lakosok ellen 134 frt és 80 frt s jár. erejéig 1899. évi május hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 579 frtra becsült 16 tölgyfa, 2 pajta, 2½ kukoriczahas, 3 szekér, 2 ló és 1 sertvéstől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíró-ság 99. évi V. 215/3. számú végzése folytán 134 frt és 80 frt tőkekövetelés, ennek és pedig 134 frt után 1899. január 10-től és 80 frt után 1898. évi nov. hó 26. napjától járó 6% kamatai, ½% váltó díj és eddig összesen 68 frt 60 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínén, vagyis Pálinoveczen leendő eszközésére

1899. évi szept. hó 4. napjának d. u. 3 órája

határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik. 885

Kelt Perlakon, 1899. évi aug. hó 20-án.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

Sirkő fiókraktár és kőfaragó műhely megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy **Csáktornyán, a pályaudvar közelében levő Milde-féle házban** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

sirkő-raktárt és kőfaragó-műhelyt

nyitottam.

Állandóan raktáron tartok mindennemű egyszerű és díszesebb kivitelű **márvány, gránit, syenit és elsőrendű homokkő sirkőveket és utkereszteket.**

Kőfaragó műhelyemben végzek különféle épület és szobrász munkákat, valamint gipsz és cement épület díszítéseket. Elvállalok sirtolt építkezéseket, kőburkolatokat, kovácsolt- vagy öntöttvas rácszatok, oszlopok készítését, ugy-szintén az összes e szakba vágó munkákat. Javításokat, kőbaluszterek, vázák esztergályozását a legutányosabban számítom.

Kiterjedt szakismeretem valamint a rendelkezésemre álló kitünő munkae-rők azon kellemes helyzetbe juttatnak, hogy b. megrendelőim teljes meg-elégedését nyerhetem meg, mit Nagy-Kanizsán sikerült már kivivnom, hol a hat év óta virágzó főüzletem van.

Szíves megbizásaitat kérve, maradok

kiváló tisztelettel

Tersztenyák Bódog

építő és műkőfaragó

Nagy-Kanizsán és Csáktornyán.

872 3-4

Morandini Bálint téglagyára Csáktornyán

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy dráva-szent-mihályi (Csáktornya mellett) táglagyarámban kitünő minőségű

új préselt (francia alaku) tetőtéglát

gyártok, melyet nagyon jutányos áron szállítok.

Mintát kívánatra készséggel küldök.

Szíves megrendeléseket alanti címre kérve maradok

kiváló tisztelettel

Morandini Bálint

Csáktornya.

Megjegyzés:

méterenként 15 drb. cserép szükségeltetik.

Morandini Valentova ciglenica vu Čakovcu

Imam sreću pošt. občinstvu na znanje dati, da vu mojoj dráva-szent-mihályiskoj (polog Čakovca) ciglenici izvrstne

nove prešane (vu francuzkoj formi) cigle

(črepe) za krov delam, koje za jako fal cěnu prodavam.

Muštre pošiljam svakomu, koj hoće kupiti.

Kupce prosim, naj se na nižji atress k meni obrneju.

S pošlovanjem

Morandini Valent

vu Čakovcu.

Napomena: Na metru je 15 črepev treba.

888 1-*